Een liefde- en vreugdevolle houding

De gemeenschap van Taizé zingt Jesus Christ, Bread of Life.

Heer ik zoek naar U, ik verlang naar U, ik hoop op U. Ik geloof dat ook U naar mij zoekt en verlangt. Geef dat we elkaar mogen ontmoeten. Laat de komende minuten van gebed een tijd van nabijheid en ontmoeting zijn.

De lezing van vandaag is genomen uit het Evangelie volgens Lucas, hoofdstuk 15, vanaf vers 1.

Laten we maar eerlijk zijn: er zijn massa's herders die hun negenennegentig schapen niet onbewaakt zouden achterlaten om naar dat ene verloren schaap te gaan zoeken. Je hebt er die niet echt bekommerd zijn om hun schapen - zij zouden niet gaan zoeken naar een verloren schaap. Er zijn ongetwijfeld ook herders die dit louter rationeel bekijken en denken: is het de moeite waard om negenennegentig schapen in gevaar te brengen om dat ene schaap te gaan redden? - ook zij zouden blijven zitten. Dus welk punt wil Jezus hier eigenlijk maken, wat is Gods houding naar ons toe, wij die zondaars zijn? Wat voelt God voor ons?

Als ik kijk naar de wereld rondom mij, dat deel van de wereld waar ik woon, wie zouden dan bij die negenennegentig kunnen zijn? Zij die niet verdwaald zijn en hun schaapjes op het droge hebben - de rechtschapenen die geen berouw nodig hebben? En wie zijn de verloren schapen die verdwaald zijn?

Wanneer je de tekst herbeluistert, merk dan op hoezeer Jezus de nadruk legt op een liefde- en vreugdevolle houding - het beeld van de herder die het schaap op zijn schouders legt, en let op het blije en feestelijke taalgebruik.

Hoe voel je je nu? Zou je deze liefde van God graag wat duidelijker voelen? Wil je meer van deze liefde aan anderen tonen? Vertel dan nu aan God iets over de gevoelens en wensen die deze parabel bij jou opgeroepen heeft.